

Dosarul nr. 3ra-638/22
2-21021535-01-3ra-22062022

Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Rîșcani (jud. G. Cazacu)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Minciuna, V. Negru, E. Palanciuc)

DECIZIE

12 octombrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Nina Vascan
Nicolae Craiu
Aliona Miron
Ala Cobăneanu

examinând recursul depus de Cancelaria de Stat a Republicii Moldova
în cauza la cererea de chemare în judecată a lui Sergiu Niculiță împotriva
Cancelariei de Stat a Republicii Moldova și Instituției Publice „Fondul de
Investiții Sociale din Moldova” cu privire la anularea ordinului, încasarea
despăgubirilor pentru absența forțată de la muncă, repararea prejudiciului moral
și încasarea cheltuielilor de asistență juridică

și în cauza la cererea de chemare în judecată a lui Sergiu Niculiță împotriva
Cancelariei de Stat a Republicii Moldova cu privire la anularea ordinului

împotriva deciziei din 2 martie 2022 a Curții de Apel Chișinău, prin care a
fost casată integral hotărârea din 7 iulie 2021 a Judecătoriei Chișinău sediul
Rîșcani și emisă o nouă decizie, prin care a fost admisă acțiunea parțial

constată:

La 10 februarie 2021, Sergiu Niculiță a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Cancelariei de Stat a Republicii Moldova cu privire la anularea
ordinului.

În motivarea acțiunii a invocat că prin ordinul Cancelariei de Stat nr. 320-
P din 27 decembrie 2018, a fost numit în funcția de director adjunct al Instituției
Publice „Fondul de Investiții Sociale din Moldova”, iar la 28 decembrie 2018, a
fost încheiat contractul individual de muncă nr. SingleSS-C-11581, potrivit căruia
a fost angajat în funcția de director adjunct al Instituției Publice „Fondul de

Investiții Sociale din Moldova” începând cu data de 1 ianuarie 2019, pe o perioadă nedeterminată, munca fiind de bază.

Ulterior, la 1 iulie 2019, fiind modificate condițiile de remunerare a muncii și perioada valabilității contractului, a fost încheiat contractul individual de muncă nr. SingleSS-C-11628, termenul de valabilitate a contractului fiind de la 1 iulie 2019 până la 1 iulie 2024.

A comunicat reclamantul că la 15 ianuarie 2021, prin intermediul poștei electronice, i-a fost adus la cunoștință ordinul Cancelariei de Stat nr. 7-P din 13 ianuarie 2021 cu privire la eliberarea din funcție, prin care dânsul a fost eliberat din funcția de director adjunct al IP FISM, din data de 15 ianuarie 2021.

Astfel, a considerat că ordinul Cancelariei de Stat nr. 7-P din 13 ianuarie 2021 constituie un act administrativ individual ilegal defavorabil, prin care i-a fost vătămat dreptul la muncă și dreptul de a ocupa o funcție publică.

A evidențiat că ordinul Cancelariei de Stat nr. 7-P din 13 ianuarie 2021 este întemeiat pe prevederile pct. 31¹ din Statutul Instituției Publice „Fondul de Investiții Sociale din Moldova”, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1188 din 28 noiembrie 2018, pct. 16 lit. h) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea Cancelariei de Stat, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 657 din 6 noiembrie 2009.

Cu referire la prevederile art. 10 alin. (1), 11 alin. (1) lit. a), 21 alin. (1)-(2) Cod administrativ, a remarcat că ilegalitatea ordinului nr. 7-P din 13 ianuarie 2021, se confirmă prin faptul că acest act a fost emis în lipsa inițierii unei proceduri administrative, cercetării din oficiu a faptelor conform art. 22 alin. (1) Codul administrativ, în lipsa unui temei legal, cu încălcarea dreptului lui de a fi audiat conform art. 94 Codul administrativ, precum și în lipsa motivării actului administrativ conform art. 31 și 118 alin. (1)-(3) Codul administrativ, inclusiv cu încălcarea principiului proporționalității, securității raporturilor juridice și dreptului discreționar potrivit art. 16 Codul administrativ.

Or, pct. 31¹ din Statutul IP FISM prevede doar competența materială de numire și eliberare din funcție a Cancelariei de Stat, însă nu și temeiul de eliberare.

Respectiv, temeiurile de eliberare sunt cele stabilite de drept material, fie de Codul muncii, fie de o altă lege specială. Iar în cazul lui, în actul administrativ individual emis de Cancelaria de Stat se face trimitere doar la prevederile pct. 31¹ din Statutul Instituției Publice „Fondul de Investiții Sociale din Moldova”, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1188 din 28 noiembrie 2018, pct. 16 lit. h) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea Cancelariei de Stat, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 657 din 6 noiembrie 2009, însă nu este indicat, probat și motivat temeiul și necesitatea acestuia.

Având în vedere prevederile art. 31 și 118 alin. (1)-(3) Cod administrativ, a menționat că la caz ilegal și lipsit de proporționalitate au fost aplicate temeiurile legale invocate în ordinul respectiv, nefiind clar scopul și necesitatea încetării înainte de termen al contractului individual de muncă.

Totodată, a afirmat că pct. 7.2 din contractul nr. SingleSS-C-11628 din 1 iulie 2019, indică că prezentul contract poate înceta: a) în legătură cu expirarea termenului acestuia; b) prin acordul scris al părților, c) la inițiativa Directorului,

d) la inițiativa Directorului Adjunct, e) în circumstanțe ce nu depind de voința părților prevăzute de legislația Republicii Moldova.

În același timp, pct. 7.4 din contractul nr. SingleSS-C-11628 din 1 iulie 2019, reglementează expres condițiile de reziliere a contractului din inițiativa fondatorului – directorul adjunct poate fi eliberat din funcție, cu preavizarea lui în scris cu o lună înainte, iar prezentul contract poate fi reziliat din inițiativa Directorului înainte de expirarea termenului de valabilitate în cazul: a) lichidării Fondului, b) încălcării repetate, pe parcursul unui an, de către Directorul Adjunct a obligațiilor sale contractuale, dacă anterior au fost aplicate sancțiuni disciplinare, c) semnării de către Directorul Adjunct a unui act juridic care este în detrimentul intereselor Fondului și care a cauzat sau ar putea cauza prejudiciu material sau de imagine Fondului, fapt constatat de către organele abilitate.

În sensul celor enunțate, a considerat reclamantul că ordinul Cancelariei de Stat nr. 7-P din 13 ianuarie 2021, este emis în lipsa temeiurilor prevăzute de lege, de contract și este disproporțional.

Reieșind din prevederile art. 30 Cod administrativ, a indicat că măsura întreprinsă de autoritatea publică la caz este categoric disproporțională, deoarece orice măsură întreprinsă de autoritățile publice trebuie să fie proporțională. Proporționalitatea presupune punerea în balanță de către autoritatea publică a drepturilor persoanei și a interesului public, și efectuarea unei analize între avantaje și dezavantaje în relație cu măsura oficială și scopul legitim urmărit prin ea. Din conținutul ordinului Cancelariei de Stat nr. 7-P din 13 ianuarie 2021 nu este cert în ce constă scopul legitim, caracterul potrivit, necesar și rezonabil al măsurii adoptate în privința petiționarului.

Contrar prevederilor art. 94 alin. (1) Cod administrativ, dânsul nu a fost chemat, audiat în legătură cu faptele și circumstanțele relevante pentru actul administrativ individual contestat la caz.

La fel, prin emiterea actului administrativ individual contestat se confirmă încălcarea principiului securității juridice.

Așadar, Cancelaria de Stat nu a efectuat cercetarea de fapt în mod complet, obiectiv și multiaspectual, fapt contrar și prevederilor art. 22, 85 alin. (3), 92 Cod administrativ.

De asemenea, ilegalitatea ordinului nr. 7-P din 13 ianuarie 2021, se desprinde inclusiv și din faptul încălcării de către Cancelaria de Stat a prevederilor art. 70 alin. (1) și (2) Cod administrativ, deoarece dânsul nu a fost informat despre inițierea procedurii administrative.

Având în vedere prevederile art. 162 alin. (1), (3), 163 și 166 Cod administrativ, a relatat că la 20 ianuarie 2021, s-a adresat autorității publice pârâte cu o cerere prealabilă, prin care a solicitat anularea actului administrativ individual ilegal defavorabil – ordinul nr. 7-P din 13 ianuarie 2021.

La 3 februarie 2021, a recepționat decizia Cancelariei de Stat nr. 15-06-56-618 din 29 ianuarie 2021 cu privire la soluționarea cererii prelabile, prin care cererea prealabilă a lui a fost respinsă.

Și-a întemeiat pretențiile în temeiul dispozițiilor art. 10 alin. (1), 11 alin. (1) lit. a), 16, 21 alin. (1)-(2), 30, 31, 32, 39, 70, 94, 118 alin. (1)-(3), 162 alin. (1), (3), 163, 189 alin. (1), 206 alin. (1) lit. a), 209 alin. (1) lit. a) Cod administrativ.

A solicitat anularea ordinului Cancelariei de Stat nr. 7-P din 13 ianuarie 2021.

La 22 februarie 2021, Sergiu Niculiță a depus cerere de chemare în judecată împotriva Cancelariei de Stat a Republicii Moldova cu privire la anularea ordinului.

În motivarea acțiunii a indicat că la 4 februarie 2021, din sursele mass-media (<https://tv8.md/2021/02/04/exclusiv-fiul-unui-om-de-afaceri-apropiat-socialistilor-numit-director-adjunct-al-fondului-de-investitii-sociale>), a aflat despre ordinul Cancelariei de Stat nr. 270-P din 1 februarie 2021, prin care Dumitru Ududovici a fost numit în funcția de director adjunct al IP FISM, din data de 1 februarie 2021.

A considerat că ordinul Cancelariei de Stat nr. 270-P din 1 februarie 2021 este un act administrativ individual ilegal defavorabil, prin care i-a fost vătămat dreptul la muncă și dreptul de a ocupa o funcție publică.

A precizat că ordinul Cancelariei de Stat nr. 270-P din 1 februarie 2021 este întemeiat pe prevederile pct. 31¹ din Statutul Instituției Publice „Fondul de Investiții Sociale din Moldova”, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1188 din 28 noiembrie 2018, pct. 16 lit. h) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea Cancelariei de Stat, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 657 din 6 noiembrie 2009.

Totodată, a menționat că la caz ilegal și lipsit de proporționalitate au fost aplicate temeiurile legale invocate în ordinul respectiv, nefiind clar scopul și necesitatea numirii în funcție a persoanei vizate, în contextul în care nu a fost soluționată de către instanța de judecată chestiunea cu privire la suspendarea ordinului Cancelariei de Stat nr. 7-P din 13 ianuarie 2021 (dosar aflat pe rolul Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani, dosar nr. 3s/e-5/2021).

Or, în cazul suspendării de către instanța de judecată a ordinului Cancelariei de Stat nr. 7-P din 13 ianuarie 2021, dânsul urmează să revină în funcție până la soluționarea chestiunii cu privire la anularea ordinului menționat, astfel fiind generate situații de conflict și, nu în ultimul rând, situația când în cadrul IP FISM sunt doi directori adjuncți.

Reieșind din prevederile art. 162 alin. (1), (3), 163 și 166 Cod administrativ, a comunicat reclamantul că la 5 februarie 2021, s-a adresat autorității publice pârâte cu o cerere prealabilă, prin care a solicitat anularea actului administrativ individual ilegal defavorabil – ordinul nr. 270-P din 1 februarie 2021.

Ca urmare, la 15 februarie 2021, a recepționat decizia Cancelariei de Stat nr. 15-81-83-892 din 9 februarie 2021 cu privire la soluționarea cererii prealabile, prin care a fost respinsă cererea prealabilă depusă de dânsul.

Și-a întemeiat pretențiile în temeiul dispozițiilor art. 10 alin. (1), 11 alin. (1) lit. a), 16, 21 alin. (1)-(2), 30, 31, 32, 39, 70, 94, 118 alin. (1)-(3), 162 alin. (1), (3), 163, 189 alin. (1), 206 alin. (1) lit. a), 209 alin. (1) lit. a) Cod administrativ.

A solicitat anularea ordinului Cancelariei de Stat nr. 270-P din 1 februarie 2021.

La 14 mai 2021, Sergiu Niculiță, reprezentat de avocatul Iurie Mărgineanu a depus cerere de concretizare a pretențiilor împotriva Cancelariei de Stat a Republicii Moldova și Instituției Publice „Fondul de Investiții Sociale din Moldova”, terț Dumitru Ududovici, solicitând anularea ordinului Cancelariei de Stat nr. 7-P din 13 ianuarie 2021 și a ordinului Cancelariei de Stat nr. 270-P din 1 februarie 2021, cu restabilirea lui în funcția deținută anterior de director adjunct al Instituției Publice „Fondul de Investiții Sociale din Moldova”, încasarea în mod solidar de la ambii părâți a sumei de 152 485 de lei ca despăgubire pentru perioada de absență forțată de la muncă pentru perioada 15 ianuarie 2021 – 14 iunie 2021, a sumei de 50 000 de lei cu titlu de prejudiciu moral și a sumei de 20 000 de lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică, în total a sumei de 70 000 de lei.

Suplimentar, a susținut că potrivit art. 81 alin. (1) Codul muncii, contractul individual de muncă poate înceta: în circumstanțe ce nu depind de voința părților (art. 82, 305 și 310); prin acordul scris al părților (art. 82¹); la inițiativa uneia dintre părți (art. 85 și 86).

A precizat că, în toate cazurile, ziua încetării contractului individual de muncă se consideră ultima zi de muncă.

A relatat că, deși ordinul Cancelariei de Stat nr. 7-P a fost emis la 13 ianuarie 2021, i-a fost adus la cunoștință, prin intermediul poștei electronice, la 15 ianuarie 2021, ora 14:51, în timp ce dânsul a activat în aceeași funcție mai mult de jumătate de zi.

Totodată, a subliniat că angajatorul nu a dorit să-și motiveze dispoziția, după cum prevede art. 86 Codul muncii, deci ordinul Cancelariei de Stat nr. 7-P din 13 ianuarie 2021 nu este motivat și nu include vreun temei juridic de emiteră, nici nu conține vreo dispoziție a Codului muncii.

La fel, în ordin nu se menționează operațiunea juridică de reziliere a contractului individual de muncă, după cum prevede art. 81 alin. (3) Codul muncii.

A accentuat că Codul muncii, în art. 184, prevede un șir de garanții, și anume: (1) angajatorul este obligat să preavizeze salariatul, prin ordin (dispoziție, decizie, hotărâre), sub semnătură, despre intenția sa de a desface contractul individual de muncă încheiat pe o durată nedeterminată sau determinată, în următoarele termene: a) cu 2 luni înainte – în caz de concediere în legătură cu lichidarea unității sau încetarea activității angajatorului persoană fizică, reducerea numărului sau a statelor de personal la unitate (art. 86 alin. (1) lit. b) și c)); b) cu o lună înainte – în caz de concediere în legătură cu constatarea faptului că salariatul nu corespunde funcției deținute sau muncii prestate ca urmare a calificării insuficiente confirmate prin hotărârea comisiei de atestare (art. 86 alin. (1) lit. e)); c) cu 14 zile calendaristice înainte – în caz de concediere din motivul deținerii de către salariat a statutului de pensionar pentru limită de vârstă (art. 86 alin. (1) lit. y¹) și art. 301 alin. (1) lit. c)). (2) În perioadele prevăzute la alin. (1), salariatului i se acordă cel puțin o zi lucrătoare pe săptămână, cu menținerea salariului mediu, pentru căutarea unui alt loc de muncă. (3) La

încetarea contractului individual de muncă ca urmare a încălcării de către salariat a obligațiilor sale de muncă (art. 86 alin. (1) lit. g)-k), m), o)-r)), preavizarea nu este obligatorie.

Astfel, reieșind din prevederile art. 89 alin. (1), 90 alin. (1)-(2), a considerat că este în drept nu doar să solicite restabilirea în funcție, dar și încasarea despăgubirilor materiale și morale suportate ca consecință a eliberării ilegale din funcție.

Cu privire la repararea prejudiciului moral a indicat că dânsul pe parcursul unei perioade mari a rămas fără serviciu ceea ce i-a creat incomodități, fapt ce a dus la suferințe psihice. Or, este unicul întreținător din familie, deoarece soția este în concediu de îngrijire a copiilor minori - unul de 6 ani, al doilea de 2 ani, iar alte surse de venit nu are.

Iar situația pandemică creată de virusul Cov-19, nu-i permite angajarea în câmpul muncii nici în țară, atât mai mult peste hotare, fiind inclus moratoriu atât la angajare, cât și la deplasare.

La moment nu doar el, ci și familia sa suferă din cauza insuficienței surselor financiare, fiind nevoie de împrumuturi de la rude, prieteni etc. Permanent simțind o neliniște sufletească trecând în dureri de cap, insomnie, stres, sentimentul de neputință, frustrare, nedreptate și umilință, starea de frică și incertitudine de lungă durată, perturbarea vieții, diminuarea reputației, pierdere de oportunitate, ceea ce servește drept temei întru repararea prejudiciului moral ce îl echivalează sumei de 50 000 de lei.

Prin încheierea protocolară din 14 iunie 2021 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani, a fost conexată cauza nr. 3-497/2021, la cererea de chemare în judecată a lui Sergiu Niculiță împotriva Cancelariei de Stat a Republicii Moldova cu privire la anularea ordinului, cu cauza nr. 3-384/2021, la acțiunea depusă de Sergiu Niculiță împotriva Cancelariei de Stat a Republicii Moldova și Instituției Publice „Fondul de Investiții Sociale din Moldova” cu privire la anularea ordinului, încasarea despăgubirilor pentru absența forțată de la muncă, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de asistență juridică.

Prin încheierea din 7 iulie 2021 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani, a fost declarată inadmisibilă acțiunea depusă de Sergiu Niculiță împotriva Cancelariei de Stat a Republicii Moldova și Instituției Publice „Fondul de Investiții Sociale din Moldova”, în partea încasării prejudiciului moral.

A fost explicat că declararea acțiunii ca inadmisibilă în baza temeiurilor specificate la art. 207 alin. (2) lit. f)-h) Cod administrativ, nu exclude posibilitatea adresării repetate în judecată a aceluiași reclamant cu aceeași acțiune.

Prin hotărârea din 7 iulie 2021 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani, cererea de chemare în judecată a lui Sergiu Niculiță împotriva Cancelariei de Stat, Instituției Publice „Fondul de Investiții Sociale din Moldova” cu privire la anularea ordinului nr. 7-P din 13 ianuarie 2021 cu privire la eliberarea din funcția de director adjunct al Instituției Publice „Fondul de Investiții Sociale din Moldova”, anularea ordinului nr. 270-P din 1 februarie 2021 cu privire la numirea în funcție a lui Dumitru Ududovici în calitate de director adjunct al Instituției Publice „Fondul de Investiții Sociale din Moldova”, încasarea despăgubirii pentru

absența forțată de la muncă în perioada 15 ianuarie 2021-14 iunie 2021 și a cheltuielilor de asistență juridică, a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Nefiind de acord cu încheierea din 7 iulie 2021 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani, la 20 iulie 2021, Sergiu Niculiță a contestat-o cu recurs.

La 14 iulie 2021, prin intermediul poștei electronice, Sergiu Niculiță, reprezentat de avocatul Iurie Mărgineanu a depus apel nemotivat împotriva hotărârii primei instanțe, iar la 18 octombrie 2021, a fost prezentată motivarea apelului.

Prin încheierea protocolară din 26 ianuarie 2022 a Curții de Apel Chișinău, a fost atras în proces în calitate de terț Ministerul Infrastructurii și Dezvoltării Regionale.

Prin decizia din 2 martie 2022 a Curții de Apel Chișinău, a fost casată integral hotărârea din 7 iulie 2021 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani și emisă o nouă decizie, prin care a fost admisă acțiunea parțial.

A fost anulat ordinul nr. 7-P din 13 ianuarie 2021 cu privire la eliberarea lui Sergiu Niculiță din funcția de director adjunct al Instituției Publice „Fondul de Investiții Sociale din Moldova”.

A fost restabilit Sergiu Niculiță în funcția de director adjunct al Instituției Publice „Fondul de Investiții Sociale din Moldova”.

A fost încasat din contul Instituției Publice „Fondul de Investiții Sociale din Moldova” în beneficiul lui Sergiu Niculiță, salariul pentru absența forțată de la muncă pentru perioada 15 ianuarie 2021 – 2 martie 2022, cu reținerea impozitelor obligatorii.

Au fost încasate din contul Instituției Publice „Fondul de Investiții Sociale din Moldova” în beneficiul lui Sergiu Niculiță cheltuielile pentru acordarea asistenței juridice, în mărime de 2 000 de lei, în rest cerința cu privire la acordarea asistenței juridice, a fost respinsă ca neîntemeiată.

A fost respinsă pretenția cu privire la anularea ordinului nr. 270-P din 1 februarie 2021 cu privire la numirea în funcție a lui Dumitru Ududovici, ca neîntemeiată.

A fost respins recursul depus de Sergiu Niculiță împotriva încheierii din 7 iulie 2021 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani, ca neîntemeiat.

Prin încheierea din 30 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău, a fost corectată greșeala admisă în partea motivată a deciziei din 2 martie 2022 a Curții de Apel Chișinău, cu indicarea corectă a reclamantului, pretenția căruia prin încheierea din 7 iulie 2021 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani, a fost declarată inadmisibilă, și anume „Sergiu Niculiță” în loc de „Nicolae Crăciun”.

La 24 martie 2022, Cancelaria de Stat a Republicii Moldova a depus recurs nemotivat împotriva deciziei din 2 martie 2022 a Curții de Apel Chișinău, iar la 4 iulie 2022, a fost prezentată motivarea recursului, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei recurate, cu emiterea unei noi decizii de respingere a apelului depus de Sergiu Niculiță, ca fiind neîntemeiat.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerând-o neîntemeiată, emisă cu interpretarea și aplicarea eronată a normelor

de drept material și aprecierea greșită a circumstanțelor de drept și de fapt relevante cauzei, fiind pasibilă casării.

Astfel, instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material: a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată, c) a interpretat în mod eronat legea.

A evidențiat că în temeiul prevederilor pct. 31¹ și 35 din Statutul Instituției Publice „Fondul de Investiții Sociale din Moldova”, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1188 din 28 noiembrie 2018, pct. 16 lit. h) și j) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea Cancelariei de Stat, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 657 din 6 noiembrie 2009, precum și ca urmare a demersului directorului IP FISM cu privire la nerealizarea sarcinilor conform fișei postului de către directorul adjunct al fondului, a fost emis ordinul Cancelariei de Stat nr. 7-P din 13 ianuarie 2021.

Suplimentar, a accentuat că anterior competențele profesionale ale intimatului, precum și întrunirea cerințelor stabilite pentru funcția de director adjunct au fost discutate în cadrul ședinței Consiliului IP FISM din data de 1 noiembrie 2019, la care a participat inclusiv și Sergiu Niculiță.

Totodată, a menționat că, în acord cu art. 118 alin. (4) lit. c) Cod administrativ, motivarea nu este obligatorie în cazul în care autoritatea publică emite acte administrative individuale de același fel într-un număr mai mare sau automatizat și, conform circumstanțelor de fapt ale cazului în parte, nu se cere o motivare. Astfel, legiuitorul a admis că, în anumite situații specifice, motivarea actului administrativ nu este necesară și oportună.

A subliniat că actul contestat, în preambul conține trimiteri la normele de drept (pct. 31¹ din Statutul Instituției Publice „Fondul de Investiții Sociale din Moldova”, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1188 din 28 noiembrie 2018, precum și pct. 16 lit. h) și j) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea Cancelariei de Stat, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 657 din 6 noiembrie 2009). Or, motivarea actului emis transpune expres norma legală care reglementează modul de numire și eliberare a directorului adjunct al autorității, această procedură fiind foarte clar expusă în actul normativ (Hotărârile Guvernului nr. 1188/2018 și nr. 657/2009).

Ordinul Cancelariei de Stat nr. 320-P din 27 decembrie 2018 cu privire la numirea în funcție, a fost exact motivat/emis prin aceleași norme legale ca și ordinul cu privire la eliberarea din funcție.

Așadar, Sergiu Niculiță a fost numit, ci nu ales, în funcția de director adjunct al IP FISM și nici nu a fost desemnat câștigător al concursului de selecție, astfel, destituirea lui din funcție a avut loc în aceleași condiții ca și numirea sa.

Având în vedere prevederile art. 263 lit. b) Codul muncii, a indicat că ordinul nr. 7-P din 15 ianuarie 2021, prin care Sergiu Niculiță a fost eliberat din funcția de director adjunct al Instituției Publice „Fondul de Investiții Sociale din Moldova”, a fost emis în conformitate cu statutul Instituției Publice „Fondul de Investiții Sociale din Moldova”, în mod legal.

La fel, a afirmat că prin Hotărârea Guvernului nr. 142 din 25 august 2021 (în vigoare din 1 septembrie 2021), a fost modificată Hotărârea Guvernului

nr. 1188/2018 cu privire la organizarea și funcționarea Fondului de Investiții Sociale din Moldova, și anume, exercitarea funcției de fondator al instituției publice a trecut de la Cancelaria de Stat către Ministerul Infrastructurii și Dezvoltării Regionale.

Astfel, instanța de apel nu a ținut cont că a fost schimbat fondatorul/proprietarul instituției publice, și respectiv, începând cu data de 1 septembrie 2021, numirea și eliberarea din funcția de director adjunct al Instituției Publice „Fondul de Investiții Sociale din Moldova” ține de competența Ministerului Infrastructurii și Dezvoltării Regionale.

În conformitate cu art. 244 alin. (1) Cod administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

Conform art. 245 alin. (1) și (2) Cod administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 2 martie 2022, în ședință publică (f. d. 6-7 vol. III).

Din materialele dosarului rezultă că copia dispozitivului deciziei din 2 martie 2022 a Curții de Apel Chișinău a fost notificată recurentei Cancelaria de Stat a Republicii Moldova, prin intermediul poștei electronice, la 9 martie 2022, fapt ce se confirmă prin extrasul din poșta electronică anexat la actele cauzei (f. d. 46 vol. III).

Este cert și faptul că la 24 martie 2022, Cancelaria de Stat a Republicii Moldova a depus recurs nemotivat împotriva deciziei din 2 martie 2022 a Curții de Apel Chișinău (f. d. 47-48 vol. III).

Tot materialele cauzei atestă că copia deciziei motivate din 2 martie 2022 a Curții de Apel Chișinău a fost notificată recurentei Cancelaria de Stat a Republicii Moldova, prin intermediul poștei electronice, la 16 iunie 2022, fapt ce se confirmă prin extrasul din poșta electronică anexat la actele cauzei (f. d. 50 vol. III).

Se mai constată că la 4 iulie 2022, Cancelaria de Stat a Republicii Moldova a prezentat motivarea recursului împotriva deciziei din 2 martie 2022 a Curții de Apel Chișinău (f. d. 51-56 vol. III).

Astfel, recursul depus de Cancelaria de Stat a Republicii Moldova împotriva deciziei din 2 martie 2022 a Curții de Apel Chișinău este în termen.

La 5 iulie 2022, în adresa lui Sergiu Niculiță, Ministerului Infrastructurii și Dezvoltării Regionale, Instituției Publice „Fondul de Investiții Sociale din Moldova” și Dumitru Ududovici a fost expediată copia recursului depus de Cancelaria de Stat a Republicii Moldova, cu înștiințarea despre necesitatea prezentării referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f. d. 59 vol. III), fiind recepționată de Ministerul

Infrastructurii și Dezvoltării Regionale și Sergiu Niculiță la 6 iulie 2022, ceea ce se atestă prin avizele de recepție anexate la actele cauzei (f. d. 60-61 vol. III).

Correspondența menționată, care a fost expediată în adresa lui Dumitru Ududovici a fost returnată de către oficiul poștal cu mențiunea „plecat” (f. d. 63, 63 verso vol. III).

La 21 iulie 2022, Sergiu Niculiță a depus referință la recursul formulat de Cancelaria de Stat a Republicii Moldova, prin care a solicitat declararea inadmisibilității acestuia.

La 1 august 2022, Ministerul Infrastructurii și Dezvoltării Regionale a depus referință la recursul declarat de Cancelaria de Stat a Republicii Moldova, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel, cu emiterea unei noi decizii de respingere a acțiunii.

Până la data stabilită pentru examinarea recursului, alte referințe nu au parvenit.

În conformitate cu art. 247 Cod administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează și soluționează recursul fără ședință de judecată. Dacă consideră necesar, Curtea Supremă de Justiție poate decide citarea participanților la proces.

În speță, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție nu a considerat oportun de a cita participanții la proces pentru a se pronunța cu privire la problemele invocate în recurs, deoarece criticile recurente, au fost expuse cu suficientă claritate.

Studiind materialele dosarului, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul urmează a fi admis, din considerentele ce urmează.

După cum rezultă din materialele cauzei, Sergiu Niculiță înaintând cererile de chemare în judecată împotriva Cancelariei de Stat a Republicii Moldova, Instituției Publice „Fondul de Investiții Sociale din Moldova”, terți Dumitru Ududovici și Ministerul Infrastructurii și Dezvoltării Regionale, cu ulterioarele concretizări, a solicitat anularea ordinului Cancelariei de Stat nr. 7-P din 13 ianuarie 2021 și a ordinului Cancelariei de Stat nr. 270-P din 1 februarie 2021, cu restabilirea lui în funcția deținută anterior director adjunct al Instituției Publice „Fondul de Investiții Sociale din Moldova”, încasarea în mod solidar de la ambii pârâți a sumei de 152 485 de lei ca despăgubire pentru perioada de absență forțată de la muncă pentru perioada 15 ianuarie 2021 – 14 iunie 2021, a sumei de 50 000 de lei cu titlu de prejudiciu moral și a sumei de 20 000 de lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică, în total a sumei de 70 000 de lei.

Prin încheierea protocolară din 14 iunie 2021 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani, a fost conexată cauza nr. 3-497/2021, la cererea de chemare în judecată a lui Sergiu Niculiță împotriva Cancelariei de Stat a Republicii Moldova cu privire la anularea ordinului, cu cauza nr. 3-384/2021, la acțiunea depusă de Sergiu Niculiță împotriva Cancelariei de Stat a Republicii Moldova și Instituției Publice „Fondul de Investiții Sociale din Moldova” cu privire la anularea ordinului,

încasarea despăgubirilor pentru absența forțată de la muncă, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de asistență juridică.

Judecând prezentele cauze, prima instanță prin încheierea din 7 iulie 2021 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani, a declarat inadmisibilă acțiunea depusă de Sergiu Niculiță împotriva Cancelariei de Stat a Republicii Moldova și Instituției Publice „Fondul de Investiții Sociale din Moldova”, în partea încasării prejudiciului moral.

Iar prin hotărârea din 7 iulie 2021 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani, cererea de chemare în judecată a lui Sergiu Niculiță împotriva Cancelariei de Stat, Instituției Publice „Fondul de Investiții Sociale din Moldova” cu privire la anularea ordinului nr. 7-P din 13 ianuarie 2021 cu privire la eliberarea din funcția de director adjunct al Instituției Publice „Fondul de Investiții Sociale din Moldova”, anularea ordinului nr. 270-P din 1 februarie 2021 cu privire la numirea în funcție a lui Dumitru Ududovici în calitate de director adjunct al Instituției Publice „Fondul de Investiții Sociale din Moldova”, încasarea despăgubirii pentru absența forțată de la muncă în perioada 15 ianuarie 2021-14 iunie 2021 și a cheltuielilor de asistență juridică, a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Este cert și faptul că odată cu depunerea cererii de apel împotriva hotărârii din 7 iulie 2021 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani, Sergiu Niculiță și-a concretizat cerința cu privire la încasarea salariului pentru absența forțată de la muncă, solicitând încasarea de la Instituția Publică „Fondul de Investiții Sociale din Moldova” suma salariului pentru absența forțată de la muncă până la restabilirea în funcție.

Judecând apelul depus de Sergiu Niculiță, instanța de apel, prin decizia din 2 martie 2022 a Curții de Apel Chișinău, a casat integral hotărârea din 7 iulie 2021 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani și a emis o nouă decizie, prin care a admis parțial acțiunea lui Sergiu Niculiță împotriva Cancelariei de Stat, Instituției Publice „Fondul de Investiții Sociale din Moldova” cu privire la anularea ordinului nr. 7-P din 13 ianuarie 2021 cu privire la eliberarea din funcția de director adjunct al Instituției Publice „Fondul de Investiții Sociale din Moldova”, anularea ordinului nr. 270-P din 1 februarie 2021 cu privire la numirea în funcție a lui Dumitru Ududovici în calitate de director adjunct al Instituției Publice „Fondul de Investiții Sociale din Moldova”, încasarea despăgubirii pentru absența forțată de la muncă și a cheltuielilor de asistență juridică.

A anulat ordinul nr. 7-P din 13 ianuarie 2021 cu privire la eliberarea lui Sergiu Niculiță din funcția de director adjunct al Instituției Publice „Fondul de Investiții Sociale din Moldova”, l-a restabilit pe Sergiu Niculiță în funcția de director adjunct al Instituției Publice „Fondul de Investiții Sociale din Moldova” și a încasat din contul Instituției Publice „Fondul de Investiții Sociale din Moldova” în beneficiul lui Sergiu Niculiță, salariul pentru absența forțată de la muncă pentru perioada 15 ianuarie 2021 – 2 martie 2022, cu reținerea impozitelor obligatorii.

A încasat din contul Instituției Publice „Fondul de Investiții Sociale din Moldova” în beneficiul lui Sergiu Niculiță cheltuielile pentru acordarea asistenței

juridice, în mărime de 2 000 de lei, în rest cerința cu privire la acordarea asistenței juridice, a fost respinsă ca neîntemeiată.

A respins pretenția lui Sergiu Niculiță cu privire la anularea ordinului nr. 270-P din 1 februarie 2021 cu privire la numirea în funcție a lui Dumitru Ududovici, ca neîntemeiată.

A respins recursul depus de Sergiu Niculiță împotriva încheierii din 7 iulie 2021 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani, ca neîntemeiat.

Iar prin încheierea din 30 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău, a fost corectată greșeala admisă în partea motivată a deciziei din 2 martie 2022 a Curții de Apel Chișinău, cu indicarea corectă a reclamantului, pretenția căruia prin încheierea din 7 iulie 2021 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani, a fost declarată inadmisibilă, și anume „Sergiu Niculiță” în loc de „Nicolae Crăciun”.

Verificând legalitatea deciziei contestate în raport cu prevederile aplicabile la caz și criticile aduse în recurs, instanța de recurs constată că atât soluția instanței de apel, cât și a primei instanțe, au fost adoptate cu încălcarea competenței jurisdicționale, prin urmare nu pot fi menținute.

În susținerea opiniei enunțate, instanța de recurs reține prevederile pct. 1 din Hotărârea Guvernului cu privire la organizarea și funcționarea Fondului de Investiții Sociale din Moldova nr. 1188 din 28 noiembrie 2018 (în vigoare la momentul emiterii actelor contestate), potrivit cărora statutul Instituției publice „Fondul de Investiții Sociale din Moldova” reglementează misiunea, funcțiile, atribuțiile și modul de organizare a activității Instituției publice „Fondul de Investiții Sociale din Moldova”.

Potrivit pct. 3 din Hotărârea Guvernului cu privire la organizarea și funcționarea Fondului de Investiții Sociale din Moldova nr. 1188 din 28 noiembrie 2018 (în vigoare la momentul emiterii actelor contestate), *Cancelaria de Stat va exercita, în numele Guvernului, funcția de fondator al Instituției Publice „Fondul de Investiții Sociale din Moldova”*.

Iar conform pct. 31¹ din Hotărârea Guvernului cu privire la organizarea și funcționarea Fondului de Investiții Sociale din Moldova nr. 1188 din 28 noiembrie 2018 (în vigoare la momentul emiterii actelor contestate), *directorul și directorul adjunct sunt numiți în funcție și eliberați din funcție de către fondator*.

În corespundere cu pct. 14 din Hotărârea Guvernului Republicii Moldova pentru aprobarea Regulamentului privind organizarea și funcționarea, structurii și efectivului-limită ale Cancelariei de Stat nr. 657 din 6 noiembrie 2009, subdiviziunile structurale ale Cancelariei de Stat activează în baza propriilor regulamente, aprobate de către secretarul general al Guvernului.

Totodată, în conformitate cu pct. 16 lit. h) din Hotărârea Guvernului Republicii Moldova pentru aprobarea Regulamentului privind organizarea și funcționarea, structurii și efectivului-limită ale Cancelariei de Stat nr. 657 din 6 noiembrie 2009, *Secretarul general al Guvernului*, numește în funcții, modifică, suspendă și încetează raporturile de serviciu, în condițiile legii, a funcționarilor publici, angajează și concediază alt personal al Cancelariei de Stat, precum și conducătorii întreprinderilor, instituțiilor și organizațiilor monitorizate de aceasta.

Coroborând prevederile enunțate la materialul probator administrat în speță, instanța de recurs constată că prin ordinul Cancelariei de Stat nr. 320-P din 27 decembrie 2018, Sergiu Niculiță, a fost numit în funcția de director adjunct al Instituției Publice „Fondul de Investiții Sociale din Moldova” (f. d. 1 dosar administrativ).

La data de 28 decembrie 2018, între Instituția Publică „Fondul de Investiții Sociale din Moldova” și Sergiu Niculiță, a fost încheiat contractul individual de muncă nr. SingleSS-C-11581, conform căruia Sergiu Niculiță a fost angajat în funcția de director adjunct al Instituției Publice „Fondul de Investiții Sociale din Moldova”, începând cu data de 1 ianuarie 2019, pe o perioadă nedeterminată (f. d. 8-10 vol. I).

Ulterior, la 1 iulie 2019, fiind modificate condițiile de remunerare a muncii și perioada valabilității contractului, între Instituția Publică „Fondul de Investiții Sociale din Moldova” și Sergiu Niculiță a fost încheiat contractul individual de muncă nr. SingleSS-C-11628, cu termenul de valabilitate a contractului de la 1 iulie 2019 până la 1 iulie 2024 (f. d. 14-17 vol. I).

Este cert și faptul că la 13 ianuarie 2021, Cancelaria de Stat a emis ordinul nr. 7-p „Cu privire la eliberarea din funcție”, prin care a fost eliberat Sergiu Niculiță din funcția de director adjunct al Instituției Publice „Fondul de Investiții Sociale din Moldova”, din data de 15 ianuarie 2021 (f. d. 22 vol. I).

Iar la 1 februarie 2021, Cancelaria de Stat, a emis ordinul nr. 270-p „Cu privire la numirea în funcție”, prin care a fost numit Dumitru Ududovici în funcția de director adjunct al Instituției Publice „Fondul de Investiții Sociale din Moldova”, din data de 1 februarie 2021 (f. d. 23 vol. II).

Raportând aceste particularități la circumstanțele speței, instanța de recurs remarcă prevederile art. 2 alin. (1) din Legea nr. 98 din 4 mai 2012 privind administrația publică centrală de specialitate, potrivit căreia sub incidența prezentei legi cad ministerele, Cancelaria de Stat, alte autorități administrative centrale subordonate Guvernului și structurile organizaționale din sfera lor de competență (autoritățile administrative din subordine, inclusiv serviciile publice desconcentrate și cele aflate în subordine, precum și *instituțiile publice în care ministerul, Cancelaria de Stat sau altă autoritate administrativă centrală are calitatea de fondator*).

La rândul său, art. 32 alin. (5) din Legea nr. 98 din 4 mai 2012 privind administrația publică centrală de specialitate, stipulează expres că *conducătorii instituțiilor publice din sfera de competență a ministerului sau a altei autorități administrative centrale se angajează și se eliberează din funcție, în condițiile legislației muncii*, de către ministru sau de către directorul general, dacă actele legislative care reglementează activitatea instituțiilor respective nu prevăd altfel.

În temeiul normelor de drept enunțate, este indubitabil că conducătorii Instituției Publice „Fondul de Investiții Sociale din Moldova”, *se angajează și se eliberează din funcție, în condițiile legislației muncii*, la caz, funcția de director adjunct al Instituției Publice „Fondul de Investiții Sociale din Moldova” nefiind o funcție publică și nicio funcție de demnitate publică.

La acest capitol, instanța de recurs notează că asupra calificării litigiului de examinare în cadrul contenciosului administrativ, în contextul unui raport de serviciu se analizează și examinează acea relație care ține de exercitarea unui drept de muncă a unei persoane cu statut de funcționar public.

Statutul fondatorului oricât de mare nu ar fi, nu influențează asupra calificării litigiului, unicul factor de delimitare fiind statutul salariatului/a funcției.

Față de aceste considerente, instanța de recurs conchide că ordinul Cancelariei de Stat nr. 7-P din 13 ianuarie 2021 cu privire la eliberarea lui Sergiu Niculiță din funcția de director adjunct al Instituției Publice „Fondul de Investiții Sociale din Moldova”, cât și ordinul Cancelariei de Stat nr. 270-P din 1 februarie 2021 cu privire la numirea lui Dumitru Udodovici în funcția de director adjunct al Instituției Publice „Fondul de Investiții Sociale din Moldova”, contestate de către Sergiu Niculiță nu constituie obiect de examinare în ordinea contenciosului administrativ, fiind cert că salariații vizați în aceste ordine, în calitate de directori adjuncți ai instituției publice Sergiu Niculiță și Dumitru Udodovici nu dețin o funcție publică.

Mai cu seamă că prin răspunsurile nr. 15-06-618 din 29 ianuarie 2021 și nr. 15-81-83-898 din 9 februarie 2021, Cancelaria de Stat a confirmat că angajații Instituției Publice „Fondul de Investiții Sociale din Moldova”, cât și conducerea instituției nu au statut de funcționar publici, astfel încât emiterea unui ordin de concediere/numire a unui salariat ne funcționar public, exclude raportul din domeniul public de reglementare și se atribuie domeniului privat, la care participă autoritatea publică (f. d. 29-30 vol. I, 34 vol. II).

Pornind de la aceste premise de abordare, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție constată că obiectul acțiunilor înaintate de către Sergiu Niculiță împotriva Cancelariei de Stat a Republicii Moldova, Instituției Publice „Fondul de Investiții Sociale din Moldova”, în care se pretinde anularea ordinului Cancelariei de Stat nr. 7-P din 13 ianuarie 2021 și a ordinului Cancelariei de Stat nr. 270-P din 1 februarie 2021, cu restabilirea lui Sergiu Niculiță în funcția deținută anterior de director adjunct al Instituției Publice „Fondul de Investiții Sociale din Moldova”, încasarea în mod solidar de la ambii părți a despăgubirii pentru perioada de absență forțată de la muncă, a sumei de 50 000 de lei cu titlu de prejudiciu moral și a sumei de 20 000 de lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică, constituie obiect al acțiunii civile, în procedură contencioasă.

Astfel, în conformitate cu art. 33¹ CPC, judecătoriile examinează și soluționează în fond toate cauzele civile, dacă legea nu prevede altfel.

În conformitate cu art. 38 alin. (2) CPC, acțiunea împotriva unei persoane juridice se intentează în unul dintre sediile instanței în a cărei rază teritorială se află sediul persoanei juridice respective.

Totodată, în corespundere cu art. 39 alin. (7) CPC, acțiunile ce țin de restabilirea în dreptul la muncă, la pensie, la locuință, de revendicare a bunurilor sau a valorii lor, de reparare a prejudiciului cauzat prin condamnare ilegală, tragere ilegală la răspundere penală, prin aplicare ilegală a măsurii preventive sub forma arestului preventiv sau sub forma impunerii angajamentului scris de a nu

părăsi localitatea ori prin aplicarea ilegală a sancțiunii administrative a arestului pot fi intentate și în oricare dintre sediile instanței de la domiciliul reclamantului.

La caz, este de notat că atât sediul pârâților Cancelaria de Stat și Instituția Publică „Fondul de Investiții Sociale din Moldova”, precum și domiciliul reclamantului Sergiu Niculiță, se află în raza de activitate a Judecătoriei Chișinău.

Așa fiind, aici este de menționat că prin Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 555/25 din 27 noiembrie 2018 cu privire la specializarea sediilor Judecătoriei Chișinău, începând cu 1 ianuarie 2019, sediul Centru al Judecătoriei Chișinău a fost specializat în materie civilă.

Ca urmare, instanța de recurs conchide că prezentele cauze, ce constituie acțiuni în materie civilă, au fost examinate de către Judecătoria Chișinău sediul Rîșcani și Curtea de Apel Chișinău în procedura contenciosului administrativ, cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Sintetizând cele reliefate supra, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție constată competența Judecătoriei Chișinău sediul Centru, specializată în examinarea cauzelor civile, de a examina acțiunile la cererea de chemare în judecată a lui Sergiu Niculiță împotriva Cancelariei de Stat a Republicii Moldova și Instituției Publice „Fondul de Investiții Sociale din Moldova” cu privire la anularea ordinului, încasarea despăgubirilor pentru absența forțată de la muncă, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de asistență juridică și la cererea de chemare în judecată a lui Sergiu Niculiță împotriva Cancelariei de Stat a Republicii Moldova cu privire la anularea ordinului, fapt ce duce la casarea inevitabilă a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe.

Pe cale de consecință se impune și casarea încheierii din 30 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost corectată greșeala admisă în partea motivată a deciziei din 2 martie 2022 a Curții de Apel Chișinău, cu indicarea corectă a reclamantului, pretenția căruia prin încheierea din 7 iulie 2021 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani, a fost declarată inadmisibilă, și anume „Sergiu Niculiță” în loc de „Nicolae Crăciun”, cât și casarea încheierii din 7 iulie 2021 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani, prin care a fost declarat inadmisibilă acțiunea depusă de Sergiu Niculiță împotriva Cancelariei de Stat a Republicii Moldova și Instituției Publice „Fondul de Investiții Sociale din Moldova”, în partea încasării prejudiciului moral.

Or, liberul acces la justiție, consacrat la art. 20 din Constituție, semnifică faptul că orice persoană are dreptul la satisfacție efectivă din partea instanțelor judecătorești competente împotriva actelor care violează drepturile, libertățile și interesele sale legitime.

Așa, căile procedurale asigură persoanelor interesate accesul la o instanță de judecată, căreia prin lege i s-a stabilit competența de a hotărî, iar pentru ca dreptul de acces la o instanță să fie respectat, trebuie ca instanța în fața căreia este adusă cauza să se bucure de jurisdicție deplină, adică instanța trebuie să fie competentă să analizeze atât aspectele de fapt, cât și pe cele de drept ale cauzei.

Acest mod de reglementare al dreptului de acces la justiție este în concordanță cu principiile Convenției pentru apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților fundamentale, potrivit căreia exercitarea dreptului de acces la justiție presupune tocmai asigurarea accesului oricărei persoane la un tribunal instituit de lege, adică garantarea unei proceduri judiciare în fața căreia să se poată realiza, efectiv, acest drept.

Nerespectarea de către o instanță a dispozițiilor de drept intern implică în principiu o încălcare a art. 6 § 1 din Convenție (DMD Group, A.S. împotriva Slovaciei, pct. 61).

În același timp, art. 6 § 1 din Convenția pentru apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților fundamentale garantează, ca prim aspect al procesului echitabil, înfăptuirea justiției de către „un tribunal investit de lege”, adică în primul rând, având competență clar stabilită de legea națională. *De aceea, normele de competență jurisdicțională sunt de strictă interpretare, iar orice interpretare extensivă sau restrictivă trebuie calificată ca abuz de drept.*

Distinct de cele menționate, deși prevederile art. 248 alin. (1) lit. d) Cod administrativ învestește Curtea Supremă de Justiție cu dreptul de a restitui cauza spre rejudecare în instanța de apel, având în vedere că instanțele judecătorești au soluționat cauza cu încălcarea competenței jurisdicționale, iar această eroare nu poate fi corectată de către instanța de recurs și nici de către instanța de apel, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul, de a casa decizia din 2 martie 2022 a Curții de Apel Chișinău, încheierea din 30 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău, hotărârea din 7 iulie 2021 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani și încheierea din 7 iulie 2021 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani, cu remiterea cauzelor spre rejudecare în prima instanță, conform competenței jurisdicționale la Judecătoria Chișinău sediul Centru, pentru a se asigura părților o judecare efectivă a cauzei, ca garanție a legalității și temeiniciei actului judecătoresc care va fi adoptat.

În conformitate cu art. 248 alin. (1) lit. d), art. 248 alin. (2) Cod administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

decide:

Se admite recursul depus de Cancelaria de Stat a Republicii Moldova.

Se casează integral decizia din 2 martie 2022 a Curții de Apel Chișinău, încheierea din 30 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău, hotărârea din 7 iulie 2021 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani și încheierea din 7 iulie 2021 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani, în cauza la cererea de chemare în judecată a lui Sergiu Niculiță împotriva Cancelariei de Stat a Republicii Moldova și Instituției Publice „Fondul de Investiții Sociale din Moldova” cu privire la anularea ordinului, încasarea despăgubirilor pentru absența forțată de la muncă, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de asistență juridică și în cauza la

cererea de chemare în judecată a lui Sergiu Niculiță împotriva Cancelariei de Stat a Republicii Moldova cu privire la anularea ordinului, cu remiterea cauzelor spre rejudecare conform competenței jurisdicționale la Judecătoria Chișinău sediul Centru.

Decizia nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele ședinței,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Nina Vascan

Nicolae Craiu

Aliona Miron

Ala Cobăneanu